

въ студенѣ тѣ водѣ, и В) – при това пламва една отъ съставни тѣ части на водѣ тѣ.

Вторый опытъ, кого то ный ще опишешъ, е извѣстенъ на сѣкыго, даже и на оногозы, кой то не познава химията. Преди иѣколко години, кога то йошъ не сѫ быле изнамѣрены фосфорны тѣ клечици (кыбритъ), кои сега навверть ся употреблявѣтъ, тогава сѫ ся много употребявали тѣ нарѣчены тѣ химическа запалителна клечици. Крайща та на тия клечици сѫ ся покривали отъ съставъ изъ хлорноватокислый калъ и сяра.

Хлорноватокислый калъ кога то ся разложи отдѣля отъ себѣ си голямо количество чистъ кислородъ, тѣй що то ако го докараме въ съобщение съ сярѣ тѣ кислотѣ, то калъ, кой влазя въ съставъ тѣ на това вещество, ся съединява толкози скоро и сильно съ сярѣ тѣ кислотѣ, щото при това съединяване ся показва твърдѣ высока степенъ горѣщина. Такова разлаганіе на хлорноватокислый калъ става и кога то ся запалятъ упомянуты тѣ химическа прѣчици, сир. кога то гы натопимъ въ сярѣ кислотѣ (*). По причина, че ся отдѣлява кислородъ тѣ, испърво ся запалва сярата, а послѣ и сама клечица та.

При сичко че обяснения та ны станахъ искажено, нѣ се пакъ може да ся зебелѣжи, че какъ то при сегашній, тѣй и при предшествовавши тѣ ны опыты, топлина та е была само осязаемо проявяваніе отъ химическій процесъ и че кога то ся усили топлина та най посѣ ся появява пламъкъ тѣ; подиръ това, никому нещѣ ся види за странно, ако кажемъ, че химическімъ путемъ може да стане топлина и безъ никакъвъ пламъкъ. Също така сѣкы ще разбере,

[*] За да ся запали такава клечица, трябало е да ся потопи въ сїдѣ съ сярѣ кислотѣ, а това е было едно отъ главни тѣ неудобства за употребяваніе то имъ.